

De - ze zee, die ik zo vaak be - va - ren heb, zee van tra - nen,
licht, dat mij dicht - bij de ha - ven bracht, bleek 'n schip, — pas -

lie - ve zee van o - ver - vloed en eb. De - ze zee is mij zo vaak te hoog ge - gaan,
- se - rend in de kou de don - k're nacht. In de ochtend hees ik dan mijn zei - len weer,

1. maar wat zij deed, ik kon haar nooit weer - staan. Ie - der
de - ze zee blijkt mooi - er el - ke keer.

2. Hoe vaak vond ik niet aan land vas - te waar - de, vas - te grond, lik - te zij niet 't

zout van mijn o - gen en mijn mond? Hoe vaak dacht ik niet, dat aar - de mij ver -

- an - d'ren kon, ter - wijl ik droom - de van 'n blau - we ho - ri - zon. — De - ze

CODA
de - ze zee, de - ze zee ben jij!

Deze zee
Hoe vaak heb ik
Haar niet vervloekt
Zij is anders
Dan datgeen
Waar iedereen naar zoekt
Maar op haar golven
Ben ik altijd dicht bij mij
Deze zee
Deze zee ben jij!